

Adviescommissies voor bezwaarschriften

Jaarverslag
2017

Inleiding	blz. 3
Hoofdstuk 1 – Algemeen	blz. 4
1. De taak van de adviescommissies	blz. 4
2. Het advies van de commissie in relatie tot de heroverweging	blz. 4
3. De behandelingsduur van bezwaarschriften	blz. 4
Hoofdstuk 2 – Bijzonderheden	
1. Informele en eenvoudige behandeling van bezwaarschriften	blz. 5
2. De werkwijze van de commissie	blz. 5
Hoofdstuk 3 – Samenstelling van de algemene commissie en de Adviescommissies voor bezwaarschriften en verdeling van de werkzaamheden	blz. 6
A. Samenstelling van de commissies	blz. 6
B. Secretariaat	blz. 6
Hoofdstuk 4 – De behandelde bezwaarschriften	blz. 7
1. Aantal behandelde bezwaarschriften en uitgebrachte adviezen	blz. 7
2. Informele behandeling van bezwaarschriften	blz. 8
3. Eenvoudige behandeling van bezwaarschriften	blz. 8
4. De behandelingsduur	blz. 9
5. Aanlevering van advies en stukken door de behandelend ambtenaar	blz.10
6. Verhouding tussen gegrond en ongegrond verklaarde bezwaarschriften	blz.11
Hoofdstuk 5 – De door de Adviescommissies behandelde bezwaarschriften	blz.12
I. Commissie 1	blz.12
II. Commissie 2	blz.13
III. Commissie 3	blz.14
IV. Commissie 4	blz.16
V. Commissie 5	blz.19
VI. Commissie 6	blz.20
VII. Eenvoudige behandeling	blz.20
Hoofdstuk 7- Uitspraken van de bestuursrechter	blz.21
Bijlage:	
1.Procedure commissie beroep en bezwaarschriften	blz.28

Inleiding

De commissie voor de behandeling van bezwaarschriften en de Adviescommissies voor bezwaarschriften zijn ingesteld bij besluit van de gemeenteraad van 26 januari 2015, nr. 5668.

De taak, samenstelling en werkwijze van de commissies zijn vastgelegd in de “Verordening op de behandeling van bezwaarschriften.” (hierna “Verordening”).

De commissie adviseert ook over bezwaren op het gebied van het sociaal domein (Participatiewet, Wmo en Jeugdwet) van de gemeente Zandvoort.

Volgens artikel 3, tweede lid, van de Verordening brengt de commissie na afloop van een kalenderjaar verslag uit van haar werkzaamheden aan de bestuursorganen.

Dit jaarverslag is het derde jaarverslag van de commissie.

In dit jaarverslag wordt eerst ingegaan op enige algemene zaken en bijzonderheden, daarna wordt een overzicht gegeven van de samenstelling van de commissie, haar werkzaamheden, de behandelde bezwaarschriften en de behandelingsduur hiervan. Ook is een overzicht opgenomen van uitspraken die de bestuursrechter in 2017 heeft gedaan over besluiten die tot stand zijn gekomen na advisering door de commissie.

Ten slotte zijn als bijlagen opgenomen de procedure bij de behandeling van de bezwaarschriften en het Reglement van orde voor de Adviescommissies voor bezwaarschriften.

Haarlem, 27 maart 2018.

De Algemene commissie voor de behandeling van bezwaarschriften,

De voorzitter,
mr. M.J. Drijfholt.

De secretaris,
mr. C.W. Baars.

Hoofdstuk 1- Algemeen

1. De taak van de adviescommissies

De taak van de adviescommissies is aangegeven in artikel 7:11 van de Algemene wet bestuursrecht: “Indien het bezwaar ontvankelijk is, vindt op grondslag daarvan een heroverweging van het bestreden besluit plaats. Voor zover de heroverweging daartoe aanleiding geeft, herroept het bestuursorgaan het bestreden besluit en neemt het voor zover nodig in de plaats daarvan een nieuw besluit.”

De heroverweging moet in drie opzichten volledig zijn (noot van mr. L.M. Koenraad, rechter-plv. bij de Rechtbanken Den Haag en Zutphen bij uitspraak Afdeling bestuursrechtspraak Raad van State d.d. 11 juli 2012, LJN BX1034):

1. Er moet niet alleen worden nagegaan of het primaire besluit juridisch houdbaar is (rechtmatigheid), maar ook of het bestuursorgaan de toen gemaakte keuze beleidsmatig gezien nog steeds aanvaardbaar acht (doelmatigheid),
2. Het besluit op bezwaar mag een andere inhoud hebben dan het primaire besluit, zolang die andere inhoud nog het resultaat van de heroverweging vormt. Het bestuursorgaan moet blijven binnen de grenzen van de door de bezwaarmaker ter discussie gestelde rechtsbetrekking en
3. De heroverweging moet “naar het moment van nu” (ex nunc) gebeuren, dit wil zeggen op basis van de wettelijke voorschriften, de beleidsregels en de feiten die van toepassing zijn of gelden op het moment van het nemen van het besluit op bezwaar.

De bedoeling van de wetgever is geweest dat de bezwaarschriftprocedure zo veel mogelijk een informele procedure moet zijn die wordt benut om een conflict op te lossen en een procedure bij de rechter te voorkomen.

Bij dit jaarverslag is als bijlage 1 gevoegd een beschrijving van de procedure die wordt gevolgd bij de bezwaarschriften die de commissie behandelt.

2. Het advies van de commissie in relatie tot de heroverweging

De taak van de commissie is het bestuursorgaan te adviseren over het op het bezwaar te nemen besluit. Het horen van de bezwaarde is daarbij een belangrijk element.

Nadat de hoorzitting heeft plaatsgevonden, brengt de commissie haar advies uit.

Het bestuursorgaan neemt een besluit op dit advies, waarbij het primaire besluit wordt heroverwogen.

Voor het bestuursorgaan geldt echter dat de heroverweging dient plaats te vinden op basis van het recht dat geldt en de feiten en omstandigheden zoals die zich voordoen op het tijdstip dat wordt besloten op het bezwaar (toetsing ex nunc) (zie bijv. Raad van State, 7 december 2016, ECLI:NL:RVS:2016:3278).

3. De behandelingsduur van bezwaarschriften

De termijn waarbinnen op een bezwaarschrift moet worden beslist, is 12 weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken. Deze termijn kan met 6 weken worden verlengd.

Indien blijkt dat een bezwaarschrift niet binnen 12 weken kan worden afgehandeld, wordt tegen het einde van deze termijn een verdagingsbeslissing verzonden.

Verder uitstel is mogelijk indien de bezwaarde daarmee instemt of indien dat nodig is in verband met de naleving van wettelijke procedurevoorschriften.

In de Wet dwangsom en beroep bij niet tijdig beslissen zijn boetes gesteld op het niet tijdig beslissen. De boete is de eerste 14 dagen € 20 per dag, de volgende 14 dagen € 30 per dag en de daaropvolgende dagen € 40 per dag. De dwangsom kan voor ten hoogste 42 dagen worden verbeurd.

In het verslagjaar is geen boete verschuldigd geweest wegens het niet tijdig beslissen op een bezwaar.

Hoofdstuk 2 - Bijzonderheden

1. Informele en eenvoudige behandeling van bezwaarschriften

De verordening biedt de mogelijkheid om bezwaarschriften informeel en op eenvoudige wijze te behandelen. In dit verslag is vermeld of en hoe vaak van deze mogelijkheden gebruik is gemaakt.

2. De werkwijze van de commissie

Het jaarverslag van de commissie over 2015 is aanleiding geweest voor bespreking in de commissie Bestuur. Naar aanleiding daarvan heeft de commissie een aantal afspraken gemaakt. De afspraken betreffen de toezending van stukken en het maken van geluidsopnames. De afspraken worden opgenomen in het Reglement van orde van de commissie (Gemeentebblad 17/12/2015, nr. 122841). In artikel 19, vierde lid, van de Verordening op de behandeling van bezwaarschriften staat dat de leden en de secretaris van de adviescommissie niet deelnemen aan de behandeling van een bezwaarschrift indien zij vanwege een bepaald belang niet objectief kunnen zijn. Deze bepaling biedt naar de mening van de commissie voldoende waarborg voor de objectiviteit van de commissieleden. Wraking van één of meer leden van de commissies is niet mogelijk.

Hoofdstuk 3 – Samenstelling van de algemene commissie en de Adviescommissies voor bezwaarschriften en verdeling van de werkzaamheden

1. Samenstelling van de commissies

De externe leden van de algemene commissie in het verslagjaar waren:

- Dhr mr. drs. P. du Bois,
- Mw E. Bouma,
- Dhr H.R. Chün,
- Mw mr. S.M.E. Dreyer,
- Dhr mr. M.J. Drijfholt, voorzitter,
- Mw mr. L.E.A.M. Grapperhaus,
- Mw mr. drs. R. Haddouch,
- Mw mr. M.T. Vesseur,
- Dhr mr. drs. J. de Vries,
- Dhr mr. J.J.M. Vrijburg,
- Mw C. van der Werf,
- Mw mr. F.K. van Wijk,
- Mw mr. H.C.A. Wintgens-van Geuns en
- Mw mr. E.D. van Zijll.

De commissie bestaat uit zes verschillende adviescommissies :

- commissie 1 (Participatiewet),
- commissie 2 (Wmo-voorzieningen, gehandicaptenparkeerkaarten- en plaatsen en huisvesting),
- commissie 3 (ruimtelijke ontwikkeling en overige zaken),
- commissie 4 (aanschrijvingen, subsidies en overige zaken),
- commissie 5 (rechtpositie van ambtenaren),
- commissie 6 (bezwaren zelfstandigen).

De samenstelling van de Adviescommissies wisselt. Daarbij wordt rekening gehouden met de voorkeuren van de commissieleden.

2. Secretariaat

Voor het secretariaat van de commissie waren in het verslagjaar 7,0 formatieplaatsen beschikbaar.

De secretarissen zijn:

- Mw mr. M. Bus (1 fte, vanaf 7 november 2017),
- Mw mr. S. Dijkman Dulkes-Wan (0,67 fte),
- Dhr T.A. van den Hoff (1 fte, tot 29 juni 2017),
- Mw E.S. de Jong (0,72 fte),
- Mw mr. C. Laros-van der Jagt (0,89 fte),
- Mw mr. E.M. Opdam (0,89 fte),
- Mw mr. Y.J.M. Pijnaker (1 fte),
- Dhr R.C.F. de Vos (0,84 fte),
- Dhr mr. C.W. Baars (1 fte).

Hoofdstuk 4 – De behandelde bezwaarschriften

1. Aantal behandelde bezwaarschriften en uitgebrachte adviezen

De Adviescommissies voor bezwaarschriften hebben in 2017 in totaal 581 bezwaarschriften behandeld.

De commissies 3 en 4 hebben zaken behandeld waarbij tegen één besluit meerdere bezwaarschriften zijn ingediend. Bij commissie 5 betrof dit één zaak. Zouden deze bezwaarschriften alle als aparte zaak worden geteld dan komt het aantal behandelde zaken op 846 (+ 265).

Het besluit waartegen de meeste bezwaarschriften zijn ingediend, betrof het verkeersbesluit met betrekking tot het Kenaupark (191 bezwaarschriften).

In 519 zaken heeft de commissie een advies uitgebracht.

Per 1 februari 2018 waren nog 17 zaken in behandeling waarvan de hoorzitting in 2017 heeft plaatsgevonden.

Van de 581 behandelde zaken zijn 45 zaken op andere wijze afgehandeld. Dat betekent dat de indiener van het bezwaarschrift naar aanleiding van hetgeen op de hoorzitting is besproken het bezwaarschrift heeft ingetrokken of dat het bezwaarschrift na de hoorzitting ambtshalve is afgehandeld, wat wil zeggen dat de gemeente alsnog het gewenste besluit heeft genomen.

Tabel 1: Overzicht behandelde zaken:

	Aantal behandelde zaken	Advies uitgebracht	Nog in behandeling per 1/2/2018	Op andere wijze afgehandeld
Commissie 1	276	276	0	0
Commissie 2	95	78	3	14
Commissie 3	109	85	12	12
Commissie 4	88	74	2	12
Commissie 5	8	2		6
Commissie 6	5	4	0	1
Totaal	581	519	17	45

*De zaken die met toepassing van de informele behandeling of de eenvoudige behandeling door de secretaris zijn afgedaan, zijn niet meegerekend omdat de commissie hierbij niet betrokken is geweest.

2. Informele behandeling van bezwaarschriften

In de Verordening is vastgelegd dat de secretaris beoordeelt of een bezwaarschrift geschikt is voor informele behandeling. Indien hij van mening is dat dit het geval is, informeert hij de behandelend ambtenaar hierover, neemt hij contact op met de indiener van het bezwaarschrift en onderzoekt hij of een oplossing kan worden bereikt.

Commissie 1 hanteert de werkwijze dat indien een bezwaar ongegrond is volgens het college, de bezwaarmaker hierover met redenen omkleed wordt geïnformeerd via de secretaris van de commissie (dit wordt “de kennisgeving” genoemd) . Daarbij wordt gevraagd of hij naar aanleiding van deze kennisgeving het bezwaarschrift wil intrekken. Commissie 6 hanteert dezelfde werkwijze. De secretaris van de commissie heeft bij deze werkwijze een actieve rol. Indien de bezwaarmaker het bezwaar intrekt, hoeft de commissie het bezwaar niet meer te behandelen.

Tabel 2: Informele behandeling:

	Aantal kennisgevingen	Bezwaar ingetrokken n.a.v. kennisgeving	Om overige redenen ingetrokken	Totaal ingetrokken
Commissie 1	185	55	54	109
Commissie 5	0	0	0	0
Commissie 6	0	0	0	0
Totaal	185	55	54	109

Uit dit overzicht blijkt dus dat 109 bezwaarschriften op informele wijze konden worden afgehandeld.

Bij de commissies 2, 3 en 4 wordt een andere werkwijze gevolgd.

Het bezwaarschrift wordt toegezonden aan de behandelend ambtenaar en indien deze ambtenaar van mening is dat het bezwaarschrift gegrond is, wordt contact met de bezwaarmaker opgenomen en wordt een herziene beschikking toegezonden waarna wordt verzocht het bezwaarschrift in te trekken.

Bij deze werkwijze heeft de commissie dus geen actieve rol. Bezwaarschriften die op deze wijze zijn afgehandeld, zijn om deze reden niet in het verslag opgenomen.

3. Eenvoudige behandeling van bezwaarschriften

In de Verordening is ook vastgelegd dat indien de secretaris van mening is dat een bezwaarschrift geschikt is voor eenvoudige behandeling hij dit overlegt met de adviescommissie en dat, indien de adviescommissie zijn mening deelt, de secretaris bevoegd is een hoorzitting te houden en advies uit te brengen over het bezwaarschrift.

De bezwaarschriften die op deze wijze worden afgehandeld, betreffen :

- Bezwaarschriften met betrekking tot het verwijderen van fietsen. Ten aanzien van deze bezwaren heeft commissie 4 besloten dat deze categorie bezwaren op eenvoudige wijze wordt afgehandeld,
- Bezwaarschriften die niet ontvankelijk zijn omdat deze niet aan de in de Awb gestelde eisen voldoen.

4. De behandelingsduur

In de Algemene wet bestuursrecht (artikel 7:10) is een termijn gesteld van 12 weken met een verdagingsmogelijkheid tot 18 weken waarbinnen een bestuursorgaan op een bezwaarschrift moet beslissen. Deze termijn wordt gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken. Bij de behandelingsduur wordt als begin van de termijn gerekend de dag waarop het bezwaarschrift is ontvangen. Om deze reden wordt op de behandelingsduur een fictieve correctiefactor toegepast van 2 weken.

Tabel 4: De gemiddelde behandelingsduur van de bezwaarschriften

	In weken	Gecorrigeerd	Niet meegerekend
Commissie 1	15,8	13,8	
Commissie 2	13,0	11,0	10
Commissie 3	14,8	12,8	3
Commissie 4	13,6	11,6	4
Commissie 5	23,0 (*)	21,0 (*)	
Commissie 6	24,5	22,5	
Eenvoudige behandeling	12,4	10,4	

(*): betreft één bezwaarschrift

Toelichting op de behandelingsduur

- De behandelingsduur van de zaken die eenvoudig zijn behandeld, is in het algemeen korter omdat de zaken snel kunnen worden behandeld. Als het op een hoorzitting aankomt, hoeven alleen de secretaris en de behandelend ambtenaar aanwezig te zijn, zodat een hoorzitting op kortere termijn kan worden georganiseerd,
- Bezwaarschriften met een behandelingsduur vanaf 26 weken en langer zijn bij de berekening van de gemiddelde behandelingsduur niet meegerekend omdat daarbij sprake was van bijzondere omstandigheden,
- Besluiten op bezwaar naar aanleiding van uitspraken van de bestuursrechter zijn bij de behandelingsduur niet meegerekend .

Tabel 5: Vergelijking van de gemiddelde gecorrigeerde behandelingsduur in weken tussen 2017 en 2016

	2017	2016
Commissie 1	13,8	11,2
Commissie 2	11,0	12,1
Commissie 3	12,8	10,3
Commissie 4	11,6	10,6
Commissie 5	22,5	Niet bekend
Commissie 6	22,5	20,0

Tabel 6: Aantallen bezwaarschriften die binnen en buiten de wettelijke termijn zijn behandeld

	Binnen de termijn van 12 weken	Tussen de 13 en 18 weken	Meer dan 18 weken
Commissie 1	83	247	55
Commissie 2	26	37	13
Commissie 3	23	42	9
Commissie 4	22	35	5
Commissie 5	1	1	1
Commissie 6	0	1	3
Eenvoudige behandeling	5	4	0

In de gevallen dat bezwaarschriften niet binnen de termijn van 18 weken zijn behandeld, zijn daar verschillende oorzaken voor, zoals:

- de hoorzitting wordt op verzoek uitgesteld bijvoorbeeld wegens ziekte of vakantie,
- na de hoorzitting is aanvullende advisering nodig,
- er worden tijdens of na de hoorzitting nieuwe stukken ingediend waarop een reactie dient te worden gegeven,
- de commissie besluit medisch advies in te winnen.

In een aantal gevallen leidt dit tot een zeer lange behandelingsduur van 30 weken of langer. Dat gebeurt echter altijd met medeweten of instemming van de bezwaarmaker.

5. Aanlevering van advies en stukken door de behandelend ambtenaar

De commissie kan een bezwaarschrift in behandeling nemen zodra de dossierstukken en het advies van de behandelend ambtenaar zijn ontvangen.

In de Verordening is in artikel 11, derde lid, vastgelegd dat de stukken binnen een week en de reactie op het bezwaarschrift binnen drie weken na de dag van toezending van het bezwaarschrift worden ingediend.

Het is voor de commissieleden van belang dat de stukken en het advies tijdig worden ingediend zodat zij de zaak goed kunnen voorbereiden.

6. Verhouding tussen gegrond en ongegrond verklaarde bezwaarschriften

Tabel 7: Verhouding gegrond/ongegrond verklaarde bezwaarschriften (tussen haakjes de gegevens van 2016)

	Aantal adviezen	Gegrond *	Op andere wijze afgehandeld
Commissie 1	276	63	0
Commissie 2	78	6	14
Commissie 3	85	7	12
Commissie 4	74	13	12
Commissie 5	2	0	6
Commissie 6	4	0	1
Eenvoudige behandeling	9	0	2
Totaal	528 (741)	89 (122)	47 (36)

De aanduiding “op andere wijze afgehandeld” ziet op bezwaarschriften die in behandeling zijn genomen en waarbij tijdens of na de hoorzitting aan de bezwaren is tegemoet gekomen, dan wel dat het bezwaarschrift tijdens of na de hoorzitting is ingetrokken.

De commissie heeft om deze reden over deze bezwaarschriften geen advies hoeven uit te brengen. Het percentage gegrond verklaarde bezwaarschriften is met inbegrip van de bezwaarschriften die op andere wijze zijn afgehandeld 25 % (136 van de 528) (dit percentage was in 2016 21 %).

*) De commissie adviseert of de bezwaren doel treffen (gegrond of ongegrond) en of – indien de bezwaren gegrond zijn - het bestreden besluit moet worden hersteld of herroepen.

Hoofdstuk 5 – De door de Adviescommissies behandelde bezwaarschriften

I. Commissie 1 (Participatiewet - zaken)

1. Behandelde zaken

Tabel 8:

	Aantal uitgebrachte adviezen	Inhoud van de adviezen	Op andere wijze afgehandeld na de hoorzitting
Algemene bijstand	199	111x og, 56x gg, 32x no	
Bijzondere bijstand	75	55x og, 6x gg, 14x no	
Schulddienstverlening	2	1x gg, 1x no	
Overig	0		
Totaal uitgebrachte adviezen	276	166x og, 63x gg, 47 x no	
Hoorzitting geweest in 2017/nog niet afgehandeld per 1/2/2018			0
Op andere wijze afgehandeld na de hoorzitting			0
Totaal behandelde zaken	276		

2. Aanbevelingen en afwijkende besluiten

De commissie heeft geen aanbeveling gedaan en het bestuursorgaan is niet afgeweken van adviezen van de commissie.

II. Commissie 2 (Wmo-voorzieningen, gehandicaptenkaarten- en plaatsen en huisvesting)

1. Behandelde zaken

Tabel 9:

	Aantal uitgebrachte adviezen	Inhoud van de adviezen	Op andere wijze afgehandeld na de hoorzitting *1
Urgentieverklaring	17	15x og, 1x gg, 1x no	1
Inschrijfduur Woonservice	2	2x og	1
Maatschappelijke opvang	5	3x og, 2 x gg	1
Vervoersvoorziening	3	3x og	2
Woonvoorziening	3	3x og	
Begeleiding	4	2x gg, 2x og	1
Huishoudelijke ondersteuning	29	27x og, 1x gg, 1x no	3
Wmo overig	1	1x og	
Eigen bijdrage wmo	1	1x og	
Jeugdwet	2	1x og, 1 x no	
Gehandicaptenparkeerkaart- en plaats	11	11x og	5
Totaal uitgebrachte adviezen	78	69 x og, 6x gg, 3 x no	
Hoorzitting geweest in 2017/ nog niet afgehandeld per 1 feb 18	3		
Op andere wijze afgehandeld op of na de hoorzitting			14
Totaal behandelde zaken	95		

(*1): betreft bezwaarschriften die tijdens of na de hoorzitting worden ingetrokken omdat alsnog aan de bezwaren wordt tegemoetgekomen.

2. Aanbevelingen en afwijkende besluiten

De commissie heeft geen aanbevelingen gedaan en het bestuursorgaan is niet afgeweken van de adviezen van de commissie.

3. Bijzonderheden

In één zaak heeft de commissie geadviseerd een financiële tegemoetkoming te verstrekken van € 1.215,-. Het betrof een bezwaar tegen een besluit tot het toekennen van huishoudelijke ondersteuning(ho). Tegen het besluit op bezwaar was beroep ingesteld bij de rechtbank. De rechtbank verklaarde dit beroep gegrond en overwoog daarbij dat het belang van de bezwaarde uitsluitend was gelegen in het verkrijgen van een financiële tegemoetkoming over een afgesloten periode in het verleden. Omdat bij het besluit op de aanvraag te weinig uren ho was toegekend, adviseerde de commissie om over de betreffende periode een financiële tegemoetkoming te verstrekken. Het college heeft dit advies overgenomen (besluit 14/3/2017).

III. Commissie 3 (Ruimtelijke ontwikkeling en overige zaken)

1. De behandelde zaken

Tabel 10:

	Aantal uitgebrachte adviezen	Inhoud van de adviezen	Op andere wijze afgehandeld
Verleende omgevingsvergunning	49	40x og, 1x gg, 8x no	10
Geweigerde omgevingsvergunning	5	3x og, 1x gg, 1x no	
Bestuursdwang	5	3x og, 1 x gg, 1 x no	
Ligplaatsvergunning	1	1x og	1
Drank en Horecawet vergunning	1	1x og	
Wet basisregistratie personen	4	2x og, 2x gg (*)	
Subsidie	2	2x og	
Niet behandelen van aanvraag	1	1x og	
Verkeersbesluit	2	2x og	
Planschade	2	2x og	
Voornemen en houden van een referendum	2	2x og	
Huisnummering	1	1x og	
Wet op de Kansspelen	1	1x og	
Wet openbaarheid van bestuur	4	2x gg, 2 x og (*)	1
Kapvergunning	1	1x og	
Weigering kapvergunning	1	1x og	
Vergunning/ontheffing APV	3	3x og	
Totaal uitgebrachte adviezen	85	68 x og, 7 x gg, 10 x no	
Hoorzitting geweest/nog niet afgehandeld per 1/2/2018	12		
Op andere wijze afgehandeld			12
Totaal behandelde zaken	109		

2. Aanbevelingen

De commissie heeft geen aanbevelingen gedaan.

3. Afwijkende besluiten

Het bestuursorgaan is één keer afgeweken van adviezen van de commissie.

Bezwaar was gemaakt tegen de weigering om informatie te verstrekken over integriteitsmeldingen. De commissie onthield zich van advies omdat zij geen inzage had gekregen in de documenten waarop de weigering betrekking had. Tevens adviseerde de commissie om het bezwaar tegen het niet verstrekken van een document waarnaar in het primaire besluit werd verwezen gegrond te verklaren. en dit document te verstrekken (advies van 2 oktober 2017, nr. 2017/204764). Het college besloot om de bezwaren ongegrond te verklaren en het besluit in stand te laten.

Daarbij overwoog het college onder meer het volgende:

- om ervoor te zorgen dat de meldmogelijkheid laagdrempelig en vertrouwelijk blijft, heeft het Meldpunt Integriteit (MI) ervoor gekozen om geen informatie te verstrekken uit integriteitsdossiers. Openbaarmaking van de documenten grijpt diep in op de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen en leidt tot onevenredige benadeling van de gemeente. De bereidwilligheid van melders om in de toekomst verklaringen af te leggen inzake integriteitskwesaties zal afnemen indien duidelijk wordt dat de vertrouwelijkheid niet is gewaarborgd. Openbaarmaking van informatie uit het integriteitsdossier kan ertoe leiden dat de identiteit wordt vrijgegeven van de betrokkenen die een melding hebben gedaan dan wel de personen op wie de melding ziet. Personen moeten zich vrij voelen om hun gedachten, bedenkingen en gevoelens bij het MI naar voren te brengen. De betreffende uitingen moeten zonder terughoudendheid worden afgelegd,
- bij de inrichting van het MI, waaronder het openbaarmakingsregime, is aansluiting gezocht bij de werkwijze van het extern meldpunt Huis voor Klokkenuiders. Het MI kan worden gezien als het ‘voorportaal’ van het Huis voor Klokkenuiders. De werknemer in dat voorportaal, waar het de vertrouwelijke behandeling van zijn melding betreft, komt dezelfde bescherming toe als op een later moment in het Huis voor Klokkenuiders. Een andere uitleg laat zich moeilijk voorstellen. Anders zou dit betekenen dat werknemers eerst bij de werkgever een procedure moeten volgen waarbij - anders dan de wetgever heeft beoogd - wel moeten worden gevreesd voor of onduidelijkheid bestaat over openbaarheid, omdat het risico bestaat dat informatie over hun melding in geval van een Wob-verzoek openbaar wordt gemaakt. Die vrees of onzekerheid vormt een drempel bij het doen van meldingen. Bij het Huis voor Klokkenuiders heeft de wetgever die drempel willen wegnemen. Het laat zich dan toch moeilijk voorstellen dat die drempel wel blijft bestaan voor de procedure bij het interne meldpunt van de werkgever, waar de werknemer zich eerst moet melden. Het college heeft daarom besloten in de werkwijze rondom het openbaar maken van integriteitskwesaties feitelijk aan te sluiten bij de wettelijk vastgestelde werkwijze van het Huis voor Klokkenuiders. Dit besluit geldt voor meldingen van medewerkers én burgers. Aangezien de Regeling Integriteitsmeldingen van toepassing is op zowel meldingen van medewerkers en van burgers wordt in de toepassing en handhaving van de vertrouwelijke behandeling geen onderscheid tussen deze twee groepen melders gemaakt.

Het college merkte daarbij nog op dat het MI in een eerdere zaak betreffende dezelfde kwestie inzage heeft verleend aan twee leden van de commissie, dat het MI ook in deze zaak bereid is geweest om met deze twee commissieleden in gesprek te gaan om zo te achterhalen in welke stukken zij precies inzage wensten te ontvangen, maar dat het MI op dit voorstel geen positieve reactie heeft ontvangen van de commissie (besluit van 28 november 2017).

Commissie 4 (Aanschrijvingen, subsidies en overige zaken)

1. Behandelde zaken

Tabel 11

	Aantal uitgebrachte adviezen	Inhoud van de adviezen	Op andere wijze afgehandeld
Handhaving	13	10x og, 1x gg, 2x no	4
Invordering dwangsom	1	1x og	
Vergunning APV	2	2x og	
Ontheffing RVV			1
Subsidie	3	3x og	
Verkeersbesluit	3	3x og	
Ligplaats	5	4x gg, 1x og	1
Wabo activiteit kappen	2	1x gg, 1x og	1
Parkeervergunning	8	8x og	
Nationaliteit v	1	1x og	
Verzoek om schadevergoeding	2	2x og	1
Wegslepen auto	7	7x og	
Basisregistratie personen	15	11x og, 3x gg, 1x no	4
Vergunning Drank-en Horecawet	1	1x og	
Wet openbaarheid van bestuur	7	4x gg, 3 x og	
Sluiting woning	3	3x og	
Buitenschoolse opvang	1	1x og	
Totaal uitgebrachte adviezen	74	58 x og, 13 x gg, 3 x no	
Hoorzitting geweest in 2017/nog in behandeling per 1/2/2018	2		
Op andere wijze afgehandeld			12
Totaal behandelde zaken	88		

2. Aanbevelingen

De commissie heeft geen aanbevelingen gedaan.

3. Afwijkende besluiten

Het bestuursorgaan is in drie gevallen afgeweken van adviezen van de commissie.

1.

De commissie diende naar aanleiding van een uitspraak van de rechtbank opnieuw te adviseren over een besluit op een verzoek op grond van de Wet openbaarheid van bestuur met betrekking tot een rapport over een onderzoek naar vermoedens van onregelmatigheden bij een afdeling van de gemeente.

De commissie adviseerde de bezwaren gegrond te verklaren en de informatie te verstrekken met uitzondering van bepaalde bedragen en persoonsnamen. Daarbij overwoog de commissie dat bepaalde passages van het rapport reeds aan bezwaarde waren verstrekt, dat bepaalde informatie dus reeds openbaar was gemaakt en dat er, mede ook gelet op de uitspraak van de rechtbank, geen reden was om de overige informatie niet openbaar te maken (advies van 15 juni 2017, nr. 2017/217689).

Het college besloot de bezwaren ongegrond te verklaren en de informatie te weigeren op grond van onder meer de volgende overwegingen:

- het past niet om bij integriteitskwesaties dossiers openbaar te maken;
- het rapport moet worden gezien als een vooronderzoek;
- het college sluit aan bij de regeling zoals neergelegd in artikel 17 van de Wet Huis voor klokkenluiders;
- de gemeentelijke organisatie heeft er belang bij dat het bedrijfsklimaat zodanig is dat medewerkers geen beletsel voelen om mogelijke misstanden of integriteitsschendingen te melden of hun medewerking aan een dergelijk onderzoek te verlenen. De gedragswijze om terughoudend te zijn bij openbaarmaking van onderzoeken/rapportages inzake mogelijke misstanden/integriteitsschendingen levert hieraan een positieve bijdrage, in het bijzonder wanneer een rapport voor een belangrijk deel bestaat uit verklaringen van geïnterviewde medewerkers;
- de gegevens zijn herleidbaar tot de persoon van de ambtenaar;
- de bescherming van de persoonlijke levenssfeer dient te prevaleren boven de wens tot openbaarheid (besluit van 25 juli 2017).

2.

Bezwaar was gemaakt tegen het besluit van het college om geheimhouding op te leggen aan leden van de raad met betrekking tot het hiervoor onder 1 genoemde rapport.

De commissie adviseerde met verwijzing naar haar eerdere advies van 15 juni 2017 de geheimhouding op te heffen en de informatie te verstrekken, met uitzondering van bepaalde bedragen en persoonsnamen (advies van 15 september 2017, nr. 2017/291492).

Het college besloot in afwijking van het advies van de commissie om de bezwaren ongegrond te verklaren op basis van onder meer de volgende overwegingen:

- aan de geheimhouding van het rapport ligt een belang ten grondslag als bedoeld in artikel 10, tweede lid, aanhef en onder g, van de Wob. De inhoud van het rapport is van zeer vertrouwelijke aard. Verstrekking kan leiden tot onevenredige benadeling van de bij deze aangelegenheid betrokken personen;
- het is aannemelijk dat openbaarmaking van de gespreksverslagen belemmerend kan werken om in zaken als deze in de toekomst getuigen bereidwillig te vinden tot het doen van meldingen en het afleggen van verklaringen, waardoor integriteitsschendingen moeilijker onderzocht kunnen worden;
- het verstrekken van functiebenamingen in de context van het rapport en het opdrachtformulier heeft tot gevolg dat het onderzoeksrapport en het opdrachtformulier eenvoudig te herleiden zijn naar bij de aangelegenheid betrokken personen;
- de bescherming van de persoonlijke levenssfeer prevaleert boven de wens tot openbaarheid,
- het rapport moet gezien worden als een vooronderzoek. Tot een eigenlijk onderzoek is het niet gekomen (besluit van 31 oktober 2017).

3.

Bezwaar was gemaakt tegen het besluit om informatie te verstrekken over integriteitsmeldingen.

De commissie onthield zich van advies omdat zij geen inzage had gekregen in de documenten die aan het bestreden besluit ten grondslag lagen.

De commissie overwoog in haar advies onder meer dat zij de haar opgedragen taak niet kan uitvoeren indien zij niet in de gelegenheid wordt gesteld om van alle documenten die aan een primair besluit ten grondslag liggen, kennis te nemen.

(advies 24 oktober 2017, nr. 2017/319204).

Het college besloot de bezwaren ongegrond te verklaren en baseerde dat besluit op onder meer de volgende overwegingen:

- het Meldpunt heeft ervoor gekozen om geen informatie te verstrekken uit integriteitsdossiers. Openbaarmaking van de documenten grijpt diep in op de persoonlijke levenssfeer van betrokkenen en leidt tot onevenredige benadeling van de gemeente;
- de bereidwilligheid van melders om in de toekomst verklaringen af te leggen inzake integriteitskwesaties zal afnemen indien duidelijk wordt dat de vertrouwelijkheid niet is gewaarborgd;

- openbaarmaking van informatie uit het integriteitsdossier kan ertoe leiden dat de identiteit wordt vrijgegeven van de betrokkenen die een melding hebben gedaan dan wel de personen op wie de melding ziet. Personen moeten zich vrij voelen om hun gedachten, bedenkingen en gevoelens bij het Meldpunt Integriteit naar voren te brengen;
- indien het college de vertrouwelijkheid van dergelijke verklaringen zou doorbreken, dan zou dit, zelfs bij geanonimiseerde overlegging, ertoe leiden dat de drempel tot het afleggen van verklaringen wordt verhoogd;
- het college is met het meldpunt van mening dat het voorstel om omwille van de wens om de kring van personen die kennis kunnen nemen van de dossiers te beperken de twee eerder betrokken commissieleden ook in deze zaak inzage te geven, een werkbaar voorstel was. De commissie heeft echter vastgehouden aan de wens om de nieuwe commissieleden die deze zaak behandelden eveneens inzage te geven in de vertrouwelijke stukken;
- het Meldpunt Integriteit van de gemeente Haarlem handelt conform het bepaalde in artikel 2, eerste en tweede lid, onder d, van Wet Huis voor Klokkeluiders. Deze wet bepaalt dat een procedure moet worden vastgesteld voor het omgaan met het melden van een vermoeden van misstand binnen de organisatie en dat hierin in ieder geval de verplichting moet worden opgenomen om de melding vertrouwelijk te behandelen indien de werknemer hierom heeft verzocht;
- het college heeft besloten in de werkwijze rondom het openbaar maken van integriteitskwesaties feitelijk aan te sluiten bij de wettelijk vastgestelde werkwijze van het Huis voor Klokkeluiders (besluit van 9 januari 2018).

V. Commissie 5 (Rechtspositie van ambtenaren)

1. Behandelde zaken

Tabel 12:

	Uitgebrachte adviezen	Inhoud van de adviezen	Op andere wijze afgehandeld
Strafontslag	1	1 x og	
Vaststellingsovereenkomst			1
Schadevergoeding	1	1 x og	1
Ontheffing functie/andere werkzaamheden			3
Verlofopbouw			1
Totaal uitgebrachte adviezen	2	2 x og	
Hoorzitting geweest in 2017/nog in behandeling per 1/2/2018	0		
Op andere wijze afgehandeld	2		6
Totaal behandelde zaken	8		

* : één advies had betrekking op één bezwaarschrift dat was ondertekend door 16 bezwaarmakers.

2. Aanbevelingen

De commissie heeft in het verslagjaar geen aanbevelingen gedaan.

3. Afwijkende besluiten

Het bestuursorgaan is één keer afgeweken van adviezen van de commissie.

Een ambtenaar had tijdens werktijd schade ondervonden aan een eigendom. Hij verzocht om een schadevergoeding, maar deze werd geweigerd. De commissie adviseerde de bezwaren ongegrond te verklaren. Het college nam dit advies niet over. De schadevergoeding werd toegekend (besluit van 17 oktober 2017).

Het bezwaarschrift is daarna ingetrokken.

VI. Commissie 6 (Bezwaren Zelfstandigen)

1. Behandelde zaken

Tabel 13:

	Aantal uitgebrachte adviezen	Inhoud van de adviezen	Op andere wijze afgehandeld
Besluit bijstandsverlening 2004	4	2x og, 2x no	
Totaal uitgebrachte adviezen	4	2x og, 2x no	
Hoorzitting geweest in 2017/nog niet afgehandeld per 1/2/2018	-		
Op andere wijze afgehandeld			1
Totaal behandelde zaken	5		

B. Aanbevelingen en afwijkende besluiten

De commissie heeft geen aanbevelingen gedaan. Het bestuursorgaan is niet afgeweken van de adviezen van de commissie.

VII. Eenvoudige behandeling

1. Behandelde zaken

Tabel 14

	Aantal uitgebrachte adviezen	Inhoud van de adviezen	Op andere wijze afgehandeld
Verwijderen van fietsen	9	7 x og, 2 x no	2
Totaal uitgebrachte adviezen	9		
Hoorzitting geweest in 2017/ nog niet afgehandeld per 1/2/'18	0		
Op andere wijze afgehandeld			2
Totaal behandelde zaken	11		

2. Aanbeveling en afwijkende besluiten

De secretaris van de commissie heeft geen aanbevelingen gedaan. Het bestuursorgaan is niet afgeweken van de adviezen van de secretaris.

Hoofdstuk 7: Uitspraken van de bestuursrechter

Uitspraken van de bestuursrechter over besluiten die zijn genomen op adviezen van de adviescommissies geven een indicatie van de kwaliteit van de besluiten.

Hieronder wordt een overzicht gegeven van de 119 uitspraken waar de commissie kennis van heeft genomen.

De uitspraken betreffen:

	Totaal	gegrond	Ongegrond	Niet ontvankelijk
Handhaving	1	1		
Horecasanctiebeleid	1	1		
Huisnummering	1	1		
Ingebrekestelling	1	1		
Kapvergunning	2		2	
Omgevingsvergunning	1		1	
Participatiewet	89	22	62	5
Proceskosten	2	1	1	
Rechtspositie	6	3	3	
Sluiting woning	1		1	
Urgentieverklaring	4	3	1	
Verkeersbesluit	2	1	1	
Wet basisregistratie personen	2		2	
Wet maatschappelijke ondersteuning	4	3	1	
Wet openbaarheid van bestuur	2	2		
Totaal	119	39	75	5

Het aantal gegrond verklaarde beroepen is 32 % (39 van de 119).

Hieronder volgt een overzicht van de overwegingen van de bestuursrechter in de zaken waarbij de beroepen gegrond werden verklaard.

A. Handhaving

1.

Een verzoek tot handhavend optreden tegen het zonder vergunning realiseren van uitwegen op een parkeerterrein was afgewezen. Het college was van mening dat de deuren die in schuttingen waren aangebracht niet als uitwegen konden worden aangemerkt. Dit besluit werd in bezwaar gehandhaafd. De rechtbank was van oordeel dat met de aanleg van de deuren in de schuttingen de mogelijkheid was ontstaan om vanuit de tuinen op de openbare weg te komen en dat daarom met de aanleg van de deuren in de schuttingen een uitweg was gemaakt waarvoor geen vergunning was verleend, zodat het verzoek om handhaving op onjuiste gronden was afgewezen (uitspraak 28/7/2017, nr. HAA 16/5512).

B. Horecasanctiebeleid

1.

De burgemeester had de sluiting gelast van een café voor de duur van twee weken.

In het besluit op bezwaar werd dit besluit gehandhaafd, maar daarbij was geen rekening gehouden met de uitspraak van de voorzieningenrechter waarbij het primaire besluit was geschorst tot drie weken na het besluit op bezwaar.

Het besluit werd in zoverre vernietigd en daarbij werd de sluitingsdatum nader bepaald (uitspraak 27 januari 2017, nr. 17/446 en 17/447).

C. Huisnummering

1.

Beroep was ingesteld tegen het toekennen van een ander adres aan een pand.

De rechtbank was van oordeel dat omdat de woonruimte niet werd ontsloten via een eigen afsluitbare toegang vanaf de openbare weg, maar via het café op de begane grond en dan meer specifiek via de keuken van het café de woonruimte niet kon worden aangemerkt als verblijfsobject in de zin van de Wet basisregistraties adressen en gebouwen (Wet BAG). De rechtbank herriep daarbij het primaire besluit voor zover daarbij een ander adres was toegekend (uitspraak van 20 juni 2017, nr. HAA 16/5115).

D. Ingebrekestelling

1.

Beroep was ingesteld tegen het uitblijven van een besluit op bezwaar.

De rechtbank was van oordeel dat het college niet binnen twee weken na de ingebrekestelling op de bezwaren had beslist. De brief van het college die binnen twee weken na de ingebrekestelling was verzonden en waarbij was meegedeeld dat het besluit op de bezwaren was aangehouden tot een verkeersbesluit zou zijn genomen en dat besluit definitief zou zijn, merkte de rechtbank niet aan als besluit waarmee op de bezwaren was beslist.

De rechtbank stelde vast dat het college de maximale dwangsom van € 1.260,00 had verbeurd (uitspraak van 2/8/2017, nr HAA 16/4835 en 17/1317).

E. Participatiewet (PW)

1.

Het recht op uitkering was ingetrokken vanwege handel in oud ijzer en een verstrekte uitkering was teruggevorderd. Het betreft een periode van vier afzonderlijke maanden. Het beroep werd gegrond verklaard. Het besluit op bezwaar voor zover het zag op drie van de vier maanden werd vernietigd. De rechtbank was van oordeel dat voor de conclusie dat bezwaarde in drie van de vier maanden op geld waardeerbare werkzaamheden had verricht onvoldoende feitelijke grondslag aanwezig was. De intrekking en terugvordering over de vierde maand werd in stand gelaten.

2.

In het verlengde van de vorige zaak was aan de desbetreffende persoon een boete van € 1.060,00 opgelegd vanwege het niet verstrekken van inlichtingen over handel in oud ijzer. Omdat de rechtbank het beroep gegrond verklaarde, volgde hieruit dat de boete beperkt diende te blijven tot een boete vanwege het niet verstrekken van inlichtingen over handel in oud ijzer over één maand. De boete werd bepaald op € 380,00.

3.

Het recht op uitkering was ingetrokken vanwege werkzaamheden in een garage. Het beroep werd gegrond verklaard. Betrokkene had aangegeven vanaf de zomervakantie de werkzaamheden te hebben verricht. Dat was opgevat zijnde per 1 augustus 2015. In beroep werd het standpunt van de betrokkene overgenomen dat dit per 1 september 2015 moest zijn.

4.

In het verlengde van de vorige zaak is het beroep tegen de terugvordering van teveel verstrekte uitkering ook gegrond verklaard.

5.

Een boete was opgelegd van € 1.670,00. Daarbij was uitgegaan van de maximale boete van de gehuwdennorm. De rechtbank was van oordeel dat uitgegaan diende te worden van de norm voor een alleenstaande ouder. Tevens was de rechtbank van oordeel dat het niet mogelijk was de boete te verhogen met een aflossingsperiode van drie maanden. De rechtbank verklaarde het beroep gegrond en stelde de boete vast op € 1.167,24.

6.

De aanvraag om uitkering voor levensonderhoud was afgewezen. De rechtbank was van oordeel dat de aanvraag niet afgewezen had kunnen worden in de periode van 9 november 2015 tot en met 21 december 2015 omdat betrokkene over de tegoeden op de bankrekeningen van zijn moeder kon

beschikken. Naar de mening van de rechtbank kon hij daar feitelijk niet over beschikken. De aanvraag was daarom op onjuiste gronden afgewezen. Het beroep werd gegrond verklaard.

7.

De uitkering was verlaagd vanwege het ontbreken van woonkosten. De rechtbank was in haar tussenuitspraak van oordeel dat de gemeente er niet in was geslaagd genoegzaam te motiveren waarom ervoor gekozen was om ook voor alleenstaanden de verlaging te baseren op een percentage van de norm voor gehuwden. Na de tussenuitspraak in deze zaak heeft de gemeente het gebrek hersteld. Het beroep werd gegrond verklaard, de rechtsgevolgen bleven in stand.

8.

De uitkering was teruggevorderd over de periode vanaf 21 juli 2015 omdat deze onverschuldigd was betaald.

De rechtbank was van oordeel dat de matigingsjurisprudentie zijn gelding heeft behouden, dat deze jurisprudentie ook heeft te gelden in deze zaak en dat de gemeente had moeten afzien van terugvordering van uitkering. Het beroep was gegrond.

9.

Een bezwaarschrift tegen een besluit was niet-ontvankelijk verklaard. De rechtbank was van oordeel dat het bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk was verklaard. Er was tijdig bezwaar aangetekend omdat de gemeente niet kon aantonen wanneer het bestreden besluit was verzonden.

10.

Een bezwaarschrift tegen een besluit was niet-ontvankelijk verklaard. De rechtbank was van oordeel dat het bezwaar ten onrechte niet-ontvankelijk was verklaard. Er was te laat bezwaar gemaakt, maar de termijnoverschrijding werd versoonlybaar geacht omdat dit te wijten viel aan het disfunctioneren van de bewindvoerder die had nagelaten om bezwaar te maken.

11.

Uitkering was teruggevorderd tot een bedrag van € 560,00. De rechtbank was van oordeel dat een lening van € 200,00 terecht als middel voor de vaststelling van het recht op uitkering was meegenomen, maar voor een bedrag van € 360,00 was deze aanleiding er niet.

12.

De door bezwaarde ontvangen gelden tijdens de aanvraagprocedure werden als middel aangemerkt en in mindering gebracht op de alsnog toegekende uitkering. De rechtbank was van oordeel dat was aangetoond dat sprake was van een geldlening om te overbruggen tot het moment dat op de aanvraag om uitkering was beslist en dat er sprake was van een terugbetalingsverplichting.

De rechtbank was daarom van oordeel dat de ontvangen gelden ten onrechte als middel waren aangemerkt.

13.

Een uitkering was tot een bedrag van € 847,09 teruggevorderd vanwege niet verrekende inkomsten naar aanleiding van de beëindiging van de uitkering. De rechtbank was in haar tussenuitspraak van oordeel dat de gemeente er niet in was geslaagd genoegzaam te motiveren waarom het bedrag werd teruggevorderd. Na de tussenuitspraak in deze zaak was de gemeente er in geslaagd dit gebrek te herstellen waarbij werd aangegeven dat de terugvordering beperkt kon blijven tot € 515,95. Het beroep werd gegrond verklaard. De rechtsgevolgen werden in stand gelaten.

14.

Het recht op uitkering was ingetrokken over de periodes van 15 april 2004 tot en met 28 februari 2013 en 15 april 2013 tot en met 31 mei 2013. De hierdoor teveel verstrekte uitkering was teruggevorderd tot een bedrag van € 92.488,86. De rechtbank was van oordeel dat in de periode van 15 april 2004 tot 23 februari 2005 geen sprake was van een gezamenlijke huishouding. Het recht op uitkering over deze periode was dan ook onterecht ingetrokken. Voor de terugvordering van uitkering over deze periode was geen aanleiding.

15.

Het recht op uitkering was beëindigd per 10 februari 2016 en ingetrokken over de periode van 21 oktober 2013 tot en met 9 februari 2016. De rechtbank was van oordeel dat niet was onderzocht of bezwaarde de inlichtingenplicht over de maanden januari en februari 2016 had geschonden. De beëindiging per 10 februari 2016 en de intrekking over de maanden januari en februari 2016 kon dan ook naar het oordeel van de rechtbank niet in stand blijven.

16.

Het recht op uitkering was beëindigd met ingang van 1 september 2015 en ingetrokken met ingang van 8 juni 2013. De rechtbank was van oordeel dat het recht op uitkering vanaf 1 januari 2014 wel vastgesteld kon worden. Het beroep was gegrond.

17.

Het recht op uitkering was ingetrokken over de periode van 4 januari 2015 tot en met 31 december 2015. De teveel betaalde uitkering was teruggevorderd tot een bedrag van € 13.702,92. De gemeente was er niet in geslaagd aannemelijk te maken dat bezwaarde haar inlichtingenplicht had geschonden. Het bestreden kon daarom niet in stand blijven. Het beroep was gegrond.

18.

De aanvraag om uitkering voor levensonderhoud was afgewezen. De rechtbank was van oordeel dat de beschikbare – summiere – onderzoeksbevindingen geen toereikende grondslag boden voor het standpunt dat bezwaarde niet verbleef op het opgegeven adres. De rechtbank stelde vast dat bezwaarde wel op het opgegeven adres verbleef, zodat het recht op bijstand kon worden vastgesteld. De aanvraag was daarom onterecht afgewezen.

19.

Het recht op uitkering was ingetrokken over de periode van 22 augustus 2016 tot en met 2 september 2016. Er was voldoende reden voor de intrekking van het recht op uitkering per 29 augustus 2016 vanwege het weigeren van een huisbezoek die dag maar niet over de periode daarvoor. Het beroep was gegrond.

20.

Het recht op uitkering was beëindigd, ingetrokken en teruggevorderd. De rechtbank was van oordeel dat bezwaarde wel aan zijn inlichtingenverplichting had voldaan ook al had hij de melding dat hij aan het werk was gegaan, gedaan bij een andere onderafdeling van Sociale Zaken en Werkgelegenheid dan de onderafdeling die de Participatiewet uitvoert. Het beroep was daarom gegrond.

21.

Het recht op uitkering was ingetrokken over 2012 omdat geen inlichtingen waren verstrekt over een opgegeven aftrekpost en over giften en leningen al dan niet ten behoeve van het levensonderhoud van de kinderen van bezwaarde, waardoor het recht op uitkering niet kon worden vastgesteld. De Centrale Raad van Beroep was van oordeel dat gelet op de beschikbare gegevens het recht op uitkering wel vastgesteld kon worden over 2012. Het bestreden besluit werd vernietigd en er werd bepaald dat bezwaarde over 2012 wel recht had op uitkering, waarbij het inkomen schattenderwijs werd bepaald op € 500,00 per maand. Het hoger beroep werd gegrond verklaard.

22.

Een boete was opgelegd van € 610,00 vanwege het niet verstrekken van inlichtingen. De Centrale Raad van Beroep oordeelde dat de hoogte van de boete ten onrechte was afgerond op een veelvoud van € 10,00. Het wetsartikel waarop dit gebaseerd was, was inmiddels vervallen. De boete werd vastgesteld op € 608,93. Het hoger beroep werd gegrond verklaard.

F. Proceskosten:

1.

Een beroep tegen het niet verlenen van een urgentieverklaring was ingetrokken nadat het college had besloten dat inwoners van de maatschappelijke opvang in de Velservoort in aanmerking komen voor contingentenurgentie.

Het college was van mening dat er geen aanleiding was voor een vergoeding van proceskosten omdat betrokkene ten tijde van het besluit op bezwaar nog geen ingezetene was en daarom niet in aanmerking kwam voor een urgentieverklaring en evenmin voor toepassing van de hardheidsclausule. De rechtbank was van mening dat omdat het college alsnog had besloten dat inwoners van de maatschappelijke opvang in de Velservoort in aanmerking komen voor contingentenurgentie dit geen beletsel is om de onjuistheid van het bestreden besluit aan het college toe te rekenen en besloot tot het toekennen van de kosten (uitspraak van 27 maart 2017, nr. HAA 16/3848).

G. Rechtspositie

1.

Beroep was ingesteld tegen de beslissing om de bezwaren ongegrond te verklaren van 16 medewerkers tegen het indelen van hun functie in categorie I als bedoeld in de Regeling Inconvenienten 1989. De bezwaarden hadden een contra-expertise laten doen.

De rechtbank was van oordeel dat bezwaarden terecht betoogden dat een van de tot de functie behorende taken een bezwarende omstandigheid is en dat het college in redelijkheid niet tot de indeling van de betreffende functie in categorie I heeft kunnen komen. Het beroep werd gegrond verklaard en het bestreden besluit vernietigd (uitspraak van 17 januari 2017, nr. HAA 16/3249).

2.

Het college had hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank Noord-Holland van 24 juni 2016, nr. HAA 15 / 4306, waarbij het beroep van een ambtenaar gegrond werd verklaard.

De leidinggevende had een verzoek om uitbreiding van de aanstellingsuren op grond van de Wet aanpassing arbeidsduur niet als een formeel verzoek opgevat en iemand anders op de vrijkomende uren benoemd. Het bezwaar tegen de weigering was afgewezen.

Na de uitspraak van de rechtbank bleven vragen over de ingangsdatum en de duur van de urenuitbreiding, aangezien belanghebbende inmiddels een functie met minder aanstellingsuren had aangenomen.

De Centrale Raad van Beroep stelde de gemeente in het ongelijk voor wat betreft de interpretatie van het initiërende verzoek, maar beperkte de duur van de urenuitbreiding sterk, waardoor de financiële vergoeding aan betrokkene beperkt bleef (uitspraak van 22 mei 2017, nr. CRVB 16/4592).

3.

Beroep was ingesteld tegen de in bezwaar gehandhaafde beslissing om de financiering van een mobiliteitstraject niet te verlengen, na ontslag van een ambtenaar wegens reorganisatie. Het geschil betrof de interpretatie van de in de vaststellingsovereenkomst opgenomen voorwaarden voor verlenging.

De rechtbank oordeelde dat niet in de vaststellingsovereenkomst was opgenomen dat de mate van inspanning van bezwaarde een voorwaarde of in aanmerking te nemen aspect is voor verlenging van het traject en dat dit evenmin uit de overige stukken kon worden afgeleid. De gemeente had ten onrechte geweigerd een verlenging van het traject in te kopen. De rechtbank verklaarde het beroep daarom gegrond en vernietigde het bestreden besluit (uitspraak van 7 december 2017, nr. HAA 16/4514).

H. Urgentieverklaring

1.

Beroep was ingesteld tegen het besluit op bezwaar dat geen urgentieverklaring was toegekend voor andere huisvesting.

De rechtbank overwoog dat de afwijzing van de urgentieaanvraag was gebaseerd op een advies van de urgentiecommissie waarbij een motiveringsverslag zoals bedoeld in artikel 2, onder b, van het Reglement van die commissie ontbrak, dat er wel een onderzoeksverslag was, maar dat niet was gebleken dat dit onderzoeksverslag was opgesteld door de urgentiecommissie, dat niet duidelijk was waaruit het onderzoek verder heeft bestaan en dat het verslag geen inzicht gaf in de bevindingen en overwegingen, die tot het afwijzende advies van de urgentiecommissie hebben geleid.

Ook was de rechtbank niet gebleken dat, zoals namens het college op de zitting was gesteld, de aanvraag van betrokkene was voorgelegd aan een arts, die zou hebben vastgesteld dat er voor kamerhuur of antikraak geen contra-indicatie is. Om deze reden was de rechtbank van oordeel dat het besluit onvoldoende zorgvuldig was voorbereid en niet deugdelijk was gemotiveerd (uitspraak van 2 februari 2017, nr. HAA 16/2224).

I. Verkeersbesluit

1.

Beroep was ingesteld tegen het verkeersbesluit dat was genomen met betrekking tot het Kenaupark en omgeving.

De rechtbank was van oordeel dat het bestreden besluit op dat moment nog onvoldoende was gemotiveerd. Zeker nu een gemotiveerd tegenadvies was overgelegd, mocht naar het oordeel van de

rechtbank worden verwacht dat aan het verkeersbesluit een voldoende draagkrachtige motivering ten grondslag was gelegd en dat was niet het geval met betrekking tot het vaststellen van de 30 km zone en het rekening houden met de onvoorspelbare verkeerssituatie in de spitsuren. (uitspraak van 5 oktober 2017, nr. HAA 17/1998).

J. Wet maatschappelijke ondersteuning

1.

Beroep was ingesteld tegen het besluit op bezwaar tot het toekennen van huishoudelijke ondersteuning.

De rechtbank oordeelde in een tussenuitspraak dat het onderzoek van het college naar de problemen van betrokkene onvoldoende was geweest en dat niet was komen vast te staan dat de maaltijdservice daadwerkelijk voor betrokkene beschikbaar was, door haar financieel kon worden gedragen en adequate compensatie bood voor de problemen.

Het college was vervolgens in de gelegenheid gesteld de motivering van het besluit aan te vullen, hetgeen was gedaan, waarop de rechtbank besloot het beroep gegrond te verklaren, het besluit te vernietigen maar de rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten (uitspraak 10 mei 2017, nr. HAA 16/3949).

2.

Beroep was ingesteld tegen het besluit om de omvang van individuele begeleiding vast te stellen op 5 uur per week.

De rechtbank was van oordeel dat de toegekende maatwerkvoorziening onvoldoende compensatie bood omdat het college geen gebruik had gemaakt van objectieve en inzichtelijke criteria.

De rechtbank overwoog tevens dat het haar niet onredelijk voorkwam dat voor betrokkene 7 uur individuele begeleiding per week noodzakelijk was en trof de voorziening dat aan betrokkene per de datum van de uitspraak begeleiding werd verstrekt voor 7 uur per week tot 6 weken nadat opnieuw op het bezwaar is beslist (uitspraak van 27 juli 2017, nr. HAA 16/1970).

3.

Hoger beroep was ingesteld tegen het besluit tot het intrekken van de toekenning van een scootmobiel omdat betrokkene niet voldeed aan de voorwaarden van de bruikleenovereenkomst.

De rechtbank had het beroep tegen dit besluit ongegrond verklaard.

De Centrale Raad van Beroep was van oordeel dat indien al gezegd zou kunnen worden dat betrokkene haar verplichtingen uit de bruikleenovereenkomst tegenover de leverancier niet is nagekomen, dit niet kan worden aangemerkt als het niet voldoen aan bij of krachtens de verordening gestelde voorwaarden. Ook het eenzijdig beëindigd zijn van de overeenkomst door de leverancier kan geen grondslag zijn voor intrekking van het toekenningsbesluit, nu de Vvmo niet regelt welk publiekrechtelijk rechtsgevolg daaraan verbonden kan zijn.

De Raad bepaalde vervolgens dat de verordening geen grondslag biedt voor intrekking van het toekenningsbesluit voor een naturavoorziening bij onzorgvuldig gebruik en bepaalde dat haar uitspraak in de plaats komt van het vernietigde besluit (uitspraak van 17 mei 2017, nr. 15/7135).

K. Wet openbaarheid van bestuur

1.

Beroep was ingesteld tegen de in bezwaar gehandhaafde weigering om e-mail berichten te verstrekken op grond van de Wet openbaarheid van bestuur omdat het naar het oordeel van het college ging om documenten voor “intern beraad”.

De rechtbank overwoog dat uit het besluit niet bleek dat per e-mailbericht of onderdeel daarvan een beoordeling had plaatsgevonden. Bovendien was de rechtbank van oordeel dat een groot aantal e-mailberichten niet kon worden aangemerkt als documenten die zijn opgesteld ten behoeve van intern beraad waarin persoonlijke beleidsopvattingen zijn opgenomen omdat daarin geen opvattingen, voorstellen, aanbevelingen of conclusies zijn opgenomen die als “intern beraad” kunnen worden aangemerkt (uitspraak van 10 april 2017, nr. HAA 15/4373).

2.

Beroep was ingesteld tegen het besluit op bezwaar waarbij het bezwaar van betrokkene ongegrond was verklaard voor zover dat betrekking had op documenten waarop de Wob van toepassing is en het

bezwaar niet-ontvankelijk was verklaard voor zover dat betrekking had op documenten waarop artikel 67 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Awr) van toepassing is.

De rechtbank was van oordeel dat omdat het bezwaar zich uitsluitend richtte tegen de door het college met een beroep op artikel 67 van de Awr geweigerde openbaarmaking van fiscale rapporten het college niet had mogen vermelden dat beroep kon worden ingesteld bij de bestuursrechter. (uitspraak van 25 oktober 2017, nr. HAA 16/820).

Bijlage 1

Procedure Adviescommissies voor bezwaarschriften

1. Het bezwaarschrift wordt ingeboekt en krijgt een registratienummer (actie MS/DIV),
2. De gescande versie van het bezwaarschrift wordt aan MS/JZ gezonden (actie MS/DIV),
3. De indiener van het bezwaarschrift krijgt een ontvangstbevestiging (actie secretariaat MS/JZ),
4. De behandelend ambtenaar wordt verzocht om binnen 3 weken schriftelijk advies uit te brengen en binnen één week de stukken toe te zenden (actie secretariaat MS/JZ),
5. De behandelend ambtenaar zendt het advies en de stukken toe (actie behandelend ambtenaar),
6. Het bezwaarschrift wordt geagendeerd voor een vergadering van de commissie. De vergaderingen worden gehouden volgens het vastgestelde jaarvergaderschema (data kunnen wijzigen, vergaderingen kunnen vervallen of worden toegevoegd; actie secretaris commissie),
7. De uitnodiging voor de hoorzitting wordt verzonden. Uitgenodigd worden de indiener van het bezwaarschrift en eventuele belanghebbenden,
8. De hoorzitting vindt plaats,
9. De commissie beraadslaagt over het uit te brengen advies,
10. De secretaris stelt het concept-advies van de commissie op en zendt dit toe aan de voorzitter van de commissie met een cc aan het derde lid van de commissie,
11. Nadat de commissie het advies heeft vastgesteld, wordt het advies voor een reactie aan de behandelend ambtenaar toegezonden die de gelegenheid krijgt om binnen 8 dagen op het advies te reageren,
- 12A.
De secretaris stelt in geval de behandelend ambtenaar het eens is met het advies van de commissie een bestuurlijk behandelvoorstel (bbv) op. Daarin wordt het advies van de commissie weergegeven.
- 12B.
Indien de behandelend ambtenaar een contrair advies uitbrengt over het advies van de commissie beoordeelt de afdeling concerncontrol of een aanvullend advies van de afdeling Juridische Zaken noodzakelijk is. Indien dit noodzakelijk is en de afdeling Juridische Zaken adviseert het advies van de commissie niet over te nemen, stelt een medewerker van het team Advies van de afdeling Juridische Zaken een bbv op,
13. Het bbv gaat naar het bestuursorgaan (actie MS/JZ, DIV, BMO),
14. Het bestuursorgaan beslist,
15. De secretaris ontvangt de beslissing (actie BMO, DIV, secretaris),
16. De secretaris stelt de uitgaande brief op waarin het besluit is opgenomen (actie secretaris). Indien de beslissing afwijkt van het advies van de commissie vindt nader overleg plaats tussen secretaris en behandelend ambtenaar over de formulering van de beslissing (actie secretaris/behandelend ambtenaar),
17. De beslissing wordt verzonden (actie secretaris/ secretariaat MS/JZ/teamcoördinator MS/JZ),
18. De secretaris en de behandelend ambtenaar ontvangen een kopie van de verzonden beslissing (actie secretariaat MS/JZ),
19. De stukken worden gearchiveerd (actie secretariaat MS/JZ en MS/DIV).